نگاه

دیوار حضور زنان ترک هم برنداشته است

شهربانو امانی

● چهار دهه از انقلاب اسلامی گذشته است و چندین دولت را تجربه کرده‌ایم اما هنوز وضعیت حضور زنان در عرصه قدرت و مدیریت کشور راضی‌کننده نیست. انتظار داشتیم که استقرار دولت یازدهم و تجارب روحانی و همکارانش در کابینه در این زمینه به‌کار آید و سبب شود که از نیمه دیگر جامعه که یک سرمایه اجتماعی به‌حساب می‌آیند، استفاده شود. زنانی که در سال‌های گذشته در مدیریت‌های میانی و به‌صورت محدود در مدیریت کلان تجربه اندوخته‌اند، می‌توانند در عرصه‌های مختلف سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و... نقش قابل‌توجهی داشته باشند اما متأسفانه مقامات مسئول برای استفاده از این ظرفیت عزمی ندارند. آقای روحانی پیش از انتخابات وعده‌های بسیاری در مورد حقوق شهروندی داده بود و بارها بر نداشتن شهروند درجه‌یک و درجه‌دو تأکید کرده بود اما هنوز شاهد ادامه روند گذشته در مورد استفاده از زنان در دستگاه‌های دولتی هستیم. او قول داده بود و هیأت‌وزیران نیز تأکید کرد که در معاونت‌ها و دیگر پست‌های کلیدی وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرائی از زنان استفاده کنند اما اکنون می‌بینیم که هنوز هم هیچ معاون وزیری از میان زنان متخصص انتخاب نشده است. هیچ‌یک از وزرا، معاون پارلمانی زن ندارند و در مدیریت‌های کلان نیز ردپای قابل‌توجهی از حضور زنان مشاهده نمی‌شود. به‌این‌ترتیب می‌توان نتیجه گرفت نگرش مردسالار در هیأت‌وزیران مانع از گوش سپردن به دستور رئیس‌جمهور بوده است. در این مقطع زمانی که فقط ۹ نماینده زن در مجلس شورای اسلامی داریم و بسیاری از زنان جامعه نیز از غیرهمسوبودن مواضع این نمایندگان با نیازهای جامعه زنان گلایه دارند، بسیار ضروری است که دولت این خلأ را پر کند اما عملکرد آن نشان می‌دهد هنوز به این باور نرسیده‌اند. فراموش نکنیم که حضور زنان در دولت نباید به داشتن یک معاونت زنان در مجموعه‌های مختلف تقلیل یابد، زیرا این معاونت که در اواخر دولت گذشته شکل گرفت و هنوز هم چارچوب مشخصی ندارد و در حقیقت یک بخش فراحوزه‌ای است و اختیار اجرائی ندارد و نمی‌توان از آن انتظاری داشت. از سوی دیگر منظور از حضور زنان تنها در عرصه سیاست نیست. زنان کشور ما در بخش‌ها و عرصه‌های مختلفی همچون اقتصاد و... متخصص و باتجربه‌اند؛ بنابراین اگر این فرصت در اختیارشان قرار گیرد که برای‌مثال در سطح هیأت‌مدیره بانک‌ها و تصمیم‌سازان حوزه اقتصاد وارد عمل شوند حتما در پیشبرد اهداف کشور مؤثر خواهند بود و به سالم‌سازی اقتصاد کشور کمک می‌کنند. در بخش‌های دیگر نیز همین‌طور است. مسئله حائز اهمیت در این میان آن است که هیچ منع قانونی یا منع شرعی برای حضور زنان در این عرصه‌ها وجود ندارد، اما اعمال فشارهایی سبب می‌شود که این‌گونه تصمیم‌گیری شود؛ اعمال فشارهایی که با پیغام‌وپسغام سبب می‌شود یک رئیس‌جمهور حتی پیشنهاد استفاده از وزیر زن هم به مجلس ندهد. بدتر از آن اینکه همین جریان مخالف، که با وجود تعداد کم خیلی پرسروصدا است، در یک مقطع زمانی اجازه می‌دهد یک زن وزیر شود و این یعنی بهره‌گیری سیاسی از یک ضرورت سیاسی و اجتماعی در جهت منافع جناحی خود. اعتقاد دارم دیوار مانع حضور زنان در ارکان اداره کشور هنوز ترک هم برنداشته است زیرا شاهد بودیم همان وقتی‌که برای ژست سیاسی یک وزیر زن منصوب کردند هم نتوانستند او را تاب آورند و عزلش کردند! در این دولت نیز شاهد بودیم آقای رئیس‌جمهور مانند دوران اصلاحات برای حفظ تعامل با مخالفان خود ترجیح داد در برخی مسائل عقب‌نشینی کند و استفاده از زنان در سطح کلان سیاست کشور یکی از همین مسائل بود. بخش تلخ‌تر داستان این است که آقایان توجه ندارند ندیدن زنان، نشنیدن آنان و جدی‌نگرفتن‌شان پیامدهای منفی همچون سرخوردگی نیمی از جمعیت جامعه و افزایش آسیب‌های اجتماعی به‌دنبال دارد. در ارزیابی عملکرد دولت یازدهم در این زمینه نمی‌توان همه‌چیز را گردن رئیس‌جمهور انداخت زیرا در بسیاری موارد نقش وزرا و مدیران کل اهمیت دارد. همان‌طورکه شاهد بودیم در استانی همچون سیستان‌وبلوچستان چقدر به زنان اعتماد شده و به‌دور از نگاه جنسیتی از آنان استفاده شده است اما در برخی از استان‌ها همچون سال‌های قبل خبری از به‌کارگیری زنان نیست؛ بنابراین ضرورت دارد اعتماد به زنان به‌عنوان بستر لازم برای ورود آنها به عرصه اداره کشور در خود جامعه فراهم شود. مادامی‌که برای تحقق حقوق زنان با مشکل مواجه باشیم و آنان برای مطالبات اصلی و ساده خود مانند ورود به ورزشگاه و... مشکل داشته باشند، نمی‌توان انتظار داشت در مسائل کلان‌تر همچون استفاده از زنان در پست‌های کلیدی پیشرفتی حاصل شود. ما هنوز در مرحله‌ای هستیم که هرجا نیازهای زنان باب میل آقایان نباشد، به آن رنگ‌ولعاب سیاسی می‌دهند و به‌تبع آن یک تابلوی ورودممنوع روی آن می‌زنند. بااین‌حال انتظار می‌رود اگر دولت یازدهم در نیمه‌راه تصمیمی برای ایجاد تغییرات در کابینه گرفت، برای ترمیم این مسئله و رفع کاستی‌های موجود در این بخش نیز فکری کند.

مروری بر وعده‌ها و عملکرد دولت یازدهم در حوزه بانوان

همه زنان دولت

آرزو فرشید

سنگ بزرگ علامت نزدن است. این را از همان وقتی که در هیاهوی تبلیغات انتخاباتی گفته شد: «تشکیل وزارت امور بانوان را در دولت تدبیر و امید پیش‌بینی کردیم تا حقوق ضایع‌شده زنان را به آنها برگردانیم». باید می‌دانستیم. اکنون حدود دو سال از استقرار دولت تدبیر و امید می‌گذرد؛ نه خبری از وزارت امور بانوان شده است و نه یک وزیر زن در کابینه دیده‌ایم. اگر بنا را به قصاوت منصفانه بگذاریم، باید درباره حضور زنان در دولت یازدهم گفت تلاش‌هایی هرچند ناکافی شده است. تلاش‌هایی که به انتصاب سه معاون رئیس‌جمهور، یک سخنگو در وزارت خارجه، یک معاون استاندار، چهار فرماندار، یک معاون و یک سرپرست فرماندار و ۱۲ بخشدار ختم شده است. این همه سهم زنان از مدیریت کلان و حضور در عرصه سیاست دولتی است که قبل از پیروزی در انتخابات گفته می شد: «تبعیض برای زنان ما قابل‌قبول نیست. جنسیت نمی‌تواند معیار درستی برای تصدی مسئولیت‌ها در جامعه باشد. در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌ها باید زنان همانند مردان نقش ایفا کنند».به عبارت دیگر دولت یازدهم با وجود وعده‌هایی که داد، هیچ زنی را برای وزارت به مجلس پیشنهاد نکرد. رویکرد مجلس نهم در مقابل این دولت در دو سال گذشته به‌خوبی نشان می‌دهد این پیشنهاد در صورت طرح نیز به نتیجه نمی‌رسید و باز هم امروز هیچ وزارتخانه‌ای را به یک زن نسپرده بودند، اما اگر این اقدام صورت می‌گرفت، گلایه امروز جامعه زنان به جای آنکه متوجه حسن روحانی باشد؛ متوجه نمایندگان مخالف در مجلس بود. به‌هرحال آقای رئیس‌جمهوری تعامل با مجلس اصولگرا و گرفتن رأی اعتماد برای سایر همکارانش را به پافشاری بر این مطالبه زنان و وعده خود ترجیح داد. انتصاب سه معاون زن که البته یکی از آنها معاون امور زنان و خانواده است، نشان داد دولت قصد دارد عقب‌نشینی از وعده‌های خود را تا حدی جبران کند، اما جبران نشد؛ زیرا وزرای کابینه نیز در سطح معاونت از زنان استفاده نکردند و این نشان داد نگاه مردسالارانه و جنسیتی در بدنه دولت وجود دارد. البته انتصاب مرضیه افخم، به‌عنوان سخنگوی وزارت خارجه و چند فرماندار و بخشدار در استان‌هایی غیر از پایتخت، توانست دو وزارتخانه مهم امور خارجه و کشور را تا حدی از این مسئله مستثنا کند. اکنون که دولت به نیمه راه رسیده است، می‌توان با بازخوانی وعده‌های مطرح‌شده، به رئیس‌جمهوری یادآور شد نشانه‌ای از فرصت و نقش برابر در رشد اجتماعی و توسعه ندیده‌ایم. از سوی دیگر وقت آن است با نگاهی به وضعیت حضور زنان در دولت به رئیس دولت اعتدالی گفته شود هنوز هم با آن «عقب‌ماندگی مزمن تاریخی» که صحبتش را می‌کردید؛ دست‌به‌گریبانیم. به همین منظور و در ادامه، همه زنان به‌کار گرفته‌شده در سطوح کلان مدیریتی کشور را در یک قاب خواهیم دید.

شهیندخت مولاوردی

حضور یک زن در سمت معاونت امور زنان و خانواده نهاد ریاست‌جمهوری، برای هیچ دولتی افتخار به حساب نمی‌آید، اما اینکه چه کسی را در این سمت قرار دهند و او چگونه عمل کند، حائز اهمیت است. معاون امور زنان روحانی که دو ماه بعد از استقرار دولت به این سمت منصوب شد و از آخرین افرادی است که به قطار کابینه پیوست، در پیگیری مسائل زنان، خوب ظاهر شده است. سفر به واتیکان، نیویورک و... که بی‌شک دستاوردهایی داشته، ازجمله اقدامات کم‌سابقه‌ای است که نمی‌توان آن را نادیده گرفت. از سوی دیگر، اعتراضاتی که این‌روزها از سوی زنان مجلس نهمی به او می‌شود، به‌خوبی روشن می‌کند سمت‌وسوی او در پیگیری مسائل زنان چگونه است. شهیندخت مولاوردی، متولد سال ۱۳۴۴ در شهرستان خوی است. پیش از این انتصاب، به‌عنوان یکی از فعالان مدنی حوزه زنان شناخته می‌شد و در نهادهای مدنی‌ای همچون جمعیت حمایت از حقوق‌بشر زنان و ائتلاف اسلامی زنان عضویت داشت. او در دولت اصلاحات نیز مدیریت ارتباطات بین‌الملل مرکز امور مشارکت زنان ریاست‌جمهوری را بر عهده داشت. او در رشته حقوق بین‌الملل در مقطع فوق‌لیسانس و در دانشگاه علامه‌طباطبایی تحصیل کرده است و با نگارش پایان‌نامه خود با عنوان «بررسی اقدامات بین‌المللی مقابله با خشونت علیه زنان» پا به عرصه جدیدی نهاده و پس از آن نیز به تألیفات متعددی در زمینه مقابله با خشونت علیه زنان و دیگر مسائل حوزه زنان پرداخته است.

معصومه ابتکار

انتصاب معصومه ابتکار به‌عنوان معاون رئیس‌جمهور و رئیس سازمان محیط‌زیست را باید دلجویی روحانی از جامعه زنان به خاطر سهم ناچیزشان از کابینه دانست. معاونی که در دو سال گذشته همه توان خود را برای خروج محیط‌زیست از وضعیت بحرانی به‌کار گرفته است، اما در فرصت‌ها و به بهانه‌های مختلف، آماج حمله مخالفان دولت بوده است. نمونه آن بحران ریزگردهاست که شاهد بودیم چگونه کوشیدند تا ابتکار را به استعفا وادار کنند. او نخستین زن ایرانی است که پس از انقلاب اسلامی وارد کابینه شده است و در دو دوره دولت اصلاحات نیز ریاست سازمان حفاظت از محیط‌زیست را برعهده داشت. در فاصله میان این دو دولت، به مدت شش سال عضو شورای شهر بود و برای نخستین‌بار کمیته محیط‌زیست این شورا را تأسیس کرد. ابتکار که مدرک دکترای ایمونولوژی از دانشگاه تربیت مدرس را دارد، پیش از فعالیت‌های زیست‌محیطی‌اش در سال‌های ابتدایی انقلاب، به‌عنوان سخنگوی دانشجویان مسلمان پیرو خط امام شناخته شده بود. او در سال ۲۰۰۶ توسط سازمان‌ملل متحد برای فعالیت‌هایش در حوزه محیط‌زیست «قهرمان زمین» لقب گرفت. او همچنین جایزه بنیاد جهانی انرژی را از آنِ خود کرده و از سوی این سازمان «بانوی محیط‌زیست جهان» نامیده شده است. او پس از هشت سال در حالی متولی سازمان حفاظت محیط‌زیست شد که به‌گفته خودش محیط‌زیست کشور با بحرانی‌ترین وضعیت خود روبه‌رو بود. آلودگی هوا در شهرهای بزرگ، ریزگردها، بحران دریاچه ارومیه، هامون و بسیاری از تالاب‌ها از چالش‌های مهم پیش‌روی سازمان حفاظت محیط‌زیست است.

الهام امین‌زاده

رئیس‌جمهور حقوق‌دان معاون حقوقی خود را نیز از میان زنان برگزید و تدوین منشور حقوق شهروندی که یکی از مهم‌ترین وعده‌هایش بود را به او سپرد، منشوری که هنوز تکلیفش معلوم نشده است. الهام امین‌زاده، معاون حقوقی رئیس‌جمهور، که دوره دکترای خود را هم‌زمان با رئیس‌جمهور در یک دانشگاه در رشته حقوق بین‌الملل از دانشگاه گلاسکو بریتانیا گرفته است، برخلاف دو بانوی پیشین، یک اصولگرا است. او که علاوه‌بر دانشگاه تهران کرسی تدریس در دو دانشگاه علامه‌طباطبایی و امام‌صادق(ع) را دارد در سابقه اجرائی‌اش نیز ریاست کمیته پژوهشی انجمن حمایت از مصدومین شیمیایی، ریاست کمیته حقوقی جمعیت دفاع از ملت فلسطین، ریاست منتخب کشورهای آسیایی در کمیته زن و جوان در کشورهای پاکستان و فنلاند، ریاست هیأت پارلمانی شرکت‌کننده در سمینار حقوق زنان نروژ و عضویت در کمیته حقوقی شورای‌عالی امور ایرانیان خارج از کشور نیز به‌چشم می‌خورد. امین‌زاده همچنین نمایندگی مردم در مجلس شورای اسلامی هفتم را نیز در کارنامه دارد. او در این دوره از مجلس شورای اسلامی عضو هیأت‌رئیسه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی و نایب‌رئیس کمیته سیاست خارجی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی بوده است. منشور حقوق شهروندی توسط وی منتشر شد و مورداستقبال جامعه مدنی قرار گرفت اما انتقادات وسیعی به برخی بخش‌ها به‌ویژه بخش مربوط به زنان آن مطرح شد. معاون حقوق دولت به‌دنبال این انتقادات و با استفاده از نظرات کارشناسان و صاحب‌نظران اقدام به اصلاح و نگارش این منشور کرد. او بعدا اعلام کرد ویراست دوم این منشور آماده و به رئیس‌جمهور تحویل داده شده است.

مرضیه افخم

انتصاب او در سمت سخنگویی وزارت امورخارجه به‌خاطر اهمیت این جایگاه و البته جلوی چشم بودنش به اندازه انتصاب یک وزیر زن موردتوجه قرار گرفت. عملکرد مثبت وی نیز نشان داد که به‌درستی به او اعتماد کرده‌اند. مرضیه افخم، دی‌ماه ۱۳۴۱ در تهران به دنیا آمد. از دانشگاه علامه‌طباطبایی تهران لیسانس زبان انگلیسی و از دانشگاه آزاد اسلامی فوق‌لیسانس مطالعات منطقه‌ای گرفت و در دولت اعتدال‌گرای روحانی و وزارت محمدجواد ظریف، به‌عنوان سخنگوی وزارت خارجه به‌کار گرفته شد. او رئیس مرکز دیپلماسی عمومی و رسانه‌ای وزارت امور خارجه هم هست. قراردادن یک زن در این سمت بی‌سابقه بود و ازهمین‌رو اقدام مؤثری در کارنامه ظریف و روحانی به‌حساب می‌آید.

وزارت کشور و بیشترین زنان

اگر وزارت کشور و امورخارجه را کنار بگذاریم، باید گفت هیچ‌یک از وزرای دولت در حد یک معاونت به زنان اعتماد نکردند. اما وزارت کشور جور همه آنها را کشیده است. انتصاب زنان به‌عنوان فرماندار، بی‌سابقه و به‌عنوان بخشدار نیز کم‌سابقه بود اما وزارت کشور دولت یازدهم گام مؤثری در این خصوص برداشت. این انتصاب‌ها آن‌طورکه فهیمه فرهمندپور، مشاور وزیر کشور در امور بانوان و خانواده، در نشستی با فرهیختگان و مشاوران زن دستگاه‌های اجرائی خراسان‌شمالی گفته بود به‌خاطر برخی فشارها و مخالفت‌ها متوقف شد. او در آن نشست گفته بود «فشارها مانع معرفی زنان بیشتری در دولت به‌عنوان فرماندار در شهرستان‌های مختلف کشور شد».

البته برخی از مقامات دولتی نیز از این رویکرد دفاع کردند. به‌عنوان نمونه علی یونسی، دستیار رئیس‌جمهور با بیان اینکه زنان مدیر در ایران «سالم‌تر» از مردان عمل کرده‌اند، گفته بود وقتی یک زن فرماندار می‌شود «عده‌ای ترش می‌کنند».

مرجان نازقلیچی

مرجان نازقلیچی، نخستین فرماندار زن ترکمن و سنی‌مذهب است که به این مقام منصوب شد. او در سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۵ بخشدار مرکزی شهرستان ترکمن بوده است.

این انتصاب در حالی صورت گرفت که برخی با این انتصاب مخالف بودند. آنان استدلال می‌کردند اگر واقعا استانداری گلستان در انتخاب فرماندار زن اجبار دارد، این موضوع را در شهری مانند آزادشهر یا کردکوی پیاده کند چون بندرترکمن کم‌وکاستی‌های فراوانی دارد و شاید بستر فراهم نباشد یک زن اوضاع آن را سروسامان دهد.

حمیرا ریگی

حمیرا ریگی با پیشنهاد استاندار سیستان‌وبلوچستان، اولین فرماندار زن استان شد. او فرماندار شهرستان قصرقند در جنوب استان است و پیش از این هم بخشداری مرکزی چابهار را تجربه کرده بود. ریگی، فیزیوتراپ است و تجربه مدیریتی در سازمان بهزیستی و بخشداری مرکزی چابهار را دارد، از سال ۸۰ تا ۸۵، بخشدار مرکزی چابهار بود و می‌گویند با لباس محلی زنان بلوچ، با وجود بارداری به نقاط مرزی حوزه استحفاظی و مدیریتی خود سرکشی می‌کرد و حالا هم باید به‌عنوان فرماندار شهرستان قصرقند فعالیت کند. او می‌گوید: «حضور یک زن در پست سیاسی، آن هم در استانی که تعصبات مذهبی و قومی داشت، در ابتدا خیلی‌سخت به‌نظر می‌رسید. تصور عموم هم بر این بود که کار یک زن در این مقام بسیار سخت و دشوار است. اما تجربه من چیز دیگری بود. اوایل کمی تنش یا اختلاف‌نظرهایی با بسیاری از مردم و حتی روحانیون مذهبی وجود داشت، اما بعد از مدت کوتاهی، آنها جزء حامیانم شدند و در پیشبرد کارها و برنامه‌هایم به من خیلی کمک کردند».

معصومه پرندوار

شیر را نر و ماده نیست؛ این ضرب‌المثلی سیستانی است که معصومه پرندوار، فرماندار شهرستان هامون، در نخستین روز کاری خود به مردم شهرش یادآوری کرد. او یکی از دو فرماندار زن استان سیستان‌وبلوچستان، متولد سال ۱۳۵۷ و فارغ‌التحصیل کارشناسی‌ارشد رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری است. پرندوار، ۱۴سال سابقه فعالیت در استانداری استان سیستان‌وبلوچستان و خراسان‌شمالی را دارد. او به اهمیت انتصاب یک زن به‌عنوان فرماندار، به‌خوبی واقف و در گفت‌وگویی گفته است: «به استاندار گفتم: نمی‌خواهم یک فرماندار زن نمایشی باشم».

زهرا اربابی

درسیستان و بلوچستان که رکورد استفاده از زنان در مناصب دولتی را دارد و پیش از اینکه حمیرا ریگی و معصومه پرندوار فرماندار شوند، سامیه بلوچ لقب اولین شهردار زن این استان را گرفته بود، زهرا اربابی نیز به سمت معاون توسعه مدیریت و منابع انسانی استاندار سیستان‌وبلوچستان منصوب شده است. او دانشجوی دکترای مدیریت بازرگانی است، تنها مسئول زن ستاد انتخاباتی دکتر روحانی بود و پیش از آن هم در دوره‌های مختلف انتخابات، مسئولیت‌هایی چون مسئول کمیته بانوان سومین دوره انتخابات شوراهای اسلامی شهروروستا در ستاد ائتلاف اصلاح‌طلبان و عضو هیأت بازرسی هفتمین دوره انتخابات مجلس شورای استان را برعهده داشت و از سال ۸۴ هم رئیس تشکیلات حزب اعتدال و توسعه استان سیستان‌وبلوچستان بوده است.

نادیا صداقت

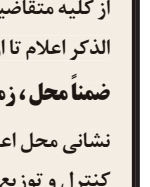

نادیا صداقت، نخستین معاون فرماندار زن در استان کهگیلویه و بویراحمد است. او که پیش از این کارمند فرمانداری شهرستان دنا بود، در دولت یازدهم با حکم استاندار کهگیلویه‌وبویراحمد، به‌عنوان معاون فرماندار این شهرستان منصوب شد. او در مراسم معارفه خود قول داد تمام سعی و تلاشش را در این منصب برای نمایش توانمندی زنان استان در مناصب سیاسی به‌کار گیرد تا بیش‌ازپیش به زنان برای حضور در میادین مختلف، میدان داده شود. صداقت در این انتصاب را نیز نشانه‌ای از ایمان مسئولان استانی به کارآمدی و توانمندی زنان دانسته بود.

مریم شادیوند

مریم شادیوند هم در استان ایلام سرپرست فرمانداری دره‌شهر را برعهده گرفته است؛ سمتی که قبل از او به زنان نداده بودند. شادیوند پیش از این، مشاور امور بانوان فرمانداری همین شهرستان بود. وی دارای مدرک تحصیلی کارشناسی‌ارشد علوم‌سیاسی و از خانواده شهداست. مسئولیت کمیسیون امور بانوان فرمانداری دره‌شهر نیز در سابقه مدیریتی او به‌چشم می‌خورد.

عزت کمال‌زاده‌عباسی

فرماندار جزیره قشم نیز در دولت یازدهم یک زن است. عزت کمال‌زاده‌عباسی، متولد ۱۳۳۹ با ۲۵ سال سابقه کار و مدرک لیسانس مدیریت دولتی این سمت را بر عهده دارد. وی یک سال بخشداری مرکزی قشم و یک سال معاونت برنامه‌ریزی فرمانداری قشم، مسئول کمیته ورزش کمیسیون بانوان و رئیس ورزش بانوان هرمزگان را در کارنامه خود دارد و آخرین سمت وی کارشناس‌ارشد معاونت سیاسی وزارت کشور بوده است.

زنان بخشدار

وزارت کشور به‌عنوان مهم‌ترین وزارتخانه قوه مجریه در عرصه سیاست داخلی که زیرمجموعه‌های زیادی دارد، در همه لایه‌های خود از حضور زنان توانمند کشور بهره برده است. این دولت ۱۲ بخشدار زن دارد؛ درحالی‌که این عدد در دولت قبل از آن، صفر بود. اکنون راضیه پوریان که سابقه ۱۱ سال خدمت در دستگاه‌های دولتی را دارد، بخشدار مرکزی شهرستان ازنا در استان لرستان است. سیمین‌دخت تقی‌مفخمی، بخشدار بخش مرکزی میرجاوه در استان سیستان‌وبلوچستان است و مروه بانو جهانی دانش‌آموخته کارشناسی رشته حقوق و کارشناس حقوقی اداره ثبت احوال شهرستان سراوان نیز در دولت یازدهم نخستین بخشدار زن در شهرستان سیب و سوران همین استان است. زهره رستمی که پیش از این به‌عنوان کارشناس دفتر برنامه‌ریزی و بودجه استانداری کرمانشاه فعالیت می‌کرده است، نیز اکنون بخشدار «بیلوار» است. بعد از او هم آذر خسروی دومین بخشدار استان شده و سکان بخشداری مرکزی شهرستان هرسین را در دست گرفته است. شهربانو برهانی از صاحب‌نظران حوزه زنان و جوانان بندر گز نیز اکنون بخشدار بخش مرکزی بندرگز است. استان گیلان نیز نخستین بخشدار زن را در دولت یازدهم منصوب کرده است. اکنون مونا ابروفراخ به‌عنوان بخشدار مرکزی شهرستان رشت در حال فعالیت است. پریسا مالکی، دومین بخشدار زن در چهارمحال‌وبختیاری است که بخش مرکزی شهرستان فارسان را اداره می‌کند. سامیه علایی نیز پیش از او بخشدار مرکزی بروجن در همین استان شده بود. استاندار ایلام نیز پریدخت نجفی را به‌عنوان بخشدار مرکزی شهرستان ایوان منصوب کرده است. علاوه بر این معصومه رفیعی‌پور، بخشدار بافت در استان کرمان و مریم قربانی، بخشدار مرکزی بوشهر هستند.

گزارش

حمایت تنها حزب زنانه کشور از مولاوردی

● **شرق:** شاخه‌های استانی حزب «جمعیت زنان مسلمان نواندیش» با انتشار بیانیه‌های جداگانه‌ای از عملکرد رئیس معاونت زنان رئیس‌جمهوری دفاع کردند. آنها در بیانیه‌های خود خطاب به رئیس‌جمهوری، از حسن روحانی خواسته‌اند در مقابل حملات و انتقادات تندروان اصولگرا، همچنان از معاون امور زنان حمایت کند.

در بیانیه شاخه خوزستان آمده است: «معاونت زنان و خانواده ریاست‌جمهوری یکی از موفق‌ترین نهادهای زیرمجموعه دولت تدبیر و امید در نزدیک به دو سال گذشته که از استقرار دولت سپری می‌شود، بوده است... پافشاری دولت محترم بر تحقق مطالبات زنان که در زمره برنامه‌های دولت تدبیر و امید قرار داشت و حمایت از تلاش‌های مراجع مرتبط با این حوزه، از جمله معاونت محترم امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری به عنوان نهادی که در خط مقدم جهاد برای تحقق مطالبات زنان فعالیت می‌کند، می‌تواند زنان را نسبت به تحقق مطالبات خود امیدوارتر کند.

از حضرت عالی تقاضا داریم در مسیر تحقق مطالبات زنان و رفع تبعیض‌های جنسیتی، سرکار خانم مولاوردی را مورد حمایت فرمایید تا با دلگرمی حمایت دولت، از فرصت کنونی برای بارورکردن حقوق زنان در جامعه استفاده کنیم».

در بیانیه شاخه خراسان هم آمده است: «با حفظ امید به تدابیر شما و با ملاحظه عملکرد، سخنان سنجیده و کارنامه امیدبخش و درخشان سرکار خانم مولاوردی، لازم می‌دانیم پشتیبانی بی‌شائبه زنان اصلاح‌طلب خراسان را از ایشان اعلام نماییم». در بیانیه شاخه اصفهان هم با اشاره به حملات دلواپسان به سیاست‌های دولت آمده است: «معاونت زنان ریاست‌جمهوری که با حق‌گویی، مدافع حقوق زنان گردیده از آتش خشم و عداوت این گروه انحصارطلب بی‌بهره نبوده و هر روز آماج حملات قرار می‌گیرد، جناب آقای روحانی از شما می‌خواهیم جهت ادامه این حق‌خواهی‌ها و حق‌گویی‌ها، مانند همیشه ایشان را یار و یاور باشید. در این مسیر قشر وسیعی از زنان همچون گذشته پشتیبان سیاست‌ها و برنامه‌های آن دولت خدمتگزار خواهند بود».

در بیانیه شاخه آذربایجان شرقی هم آمده است:«از ریاست جمهوری تقاضا داریم تا از این معاونت به عنوان بالاترین رکن اجرایی امور زنان کشور همچون گذشته دفاع نموده و زمینه ساز تقویت حرکت استوار این معاونت در راهی باشد که به نام تدبیر و امید باهم آغاز کرده ایم .« مواضع معاونت مرکز زنان و خانواده ریاست‌جمهوری در دفاع از حق ورود زنان به ورزشگاه، برای تماشای بازی والیبال موجی از اعتراض و انتقاد در جریان اصولگرایی به راه انداخته بود. برخی چهره‌های این جریان، به‌ویژه زنان اصولگرا شهیندخت مولاوردی را متهم به بی‌توجهی به مسائل اصلی زنان کرده بودند.

نوبت دوم

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

فراخوان مناقصه عمومی

مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره م م /۹۴/۰۰۷۶ مربوط به مرمت و بهسازی جاده و محوطه چاه ۱۷۶ اهواز

الف– شرح مختصر خدمات:

پروژه فوق الذکر مختصراً شامل عملیات تخریب، عملیات خاکی، عملیات بنایی با سنگ ، اندود و بندکشی ، قالب بندی و چوب بست، کارهای فولادی ، بتن ریزی، زیراساس ، اساس و بالادست ، علائم و تجهیزات ایمنی، ترمیم محوطه چاه، ترمیم سلر، ترمیم گودال آبگل و گودال سوخت ، تهیه و اجرای ژئوممبراین ، احداث آبروتنی در طول مسیر جاده و دسترسی به آن می باشد.

ب– برآورد کارفرما/ محل و مدت انجام خدمات

محل اجرای خدمات در ۳۰ کیلومتری اهواز و مدت انجام آن ۲ ماه می باشد. و همچنین برآورد کارفرما جهت انجام خدمات -/۴،۸۰۴،۱۸۳،۱۹۰ ریال می باشد.

ج– شرایط مناقصه گران متقاضی

مناقصه گران دارای حداقل پایه ۵ گرایش راه و ترابری -توانایی ارائه تضمین شرکت در مناقصه به مبلغ-/ ۲۱،۲۰۰،۰۰۰ ریال (همچنین ۵ درصدمبلغ پیمان (در صورت برنده شدن) بعنوان تضمین انجام تعهدات می باشد).

د– محل، زمان و مهلت دریافت مدارک مناقصه گران

از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت میشود حداکثر ظرف ۱۰ روز پس از انتشار آگهی نوبت دوم ، آمادگی خود را بصورت کتبی به یکی از آدرس های ذیل الذکر اعلام تا ارزیابی های لازم وفق آیین نامه اجرایی بند" ج "ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات (ارزیابی ساده) بعمل آید.

ضمناً محل ، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها در اسناد مناقصه قید می گردد.

نشانی محل اعلام آمادگی ودریافت اسناد: اهواز ، کوی فدائیان اسلام ، خیابان پارک ۴ (روبروی امور مسافرت) مجتمع اداری امور حقوقی و قراردادها، اتاق کنترل و توزیع اسناد قراردادها (اتاق شماره ۱) و یا تهران ، میدان آرژانتین ، ابتدای خیابان بیهقی ، پلاک ۲۸، ساختمان مرکزی یازدهم ، شرکت ملی نفت ایران، طبقه دوم، دفتر هماهنگی امور حقوقی و قراردادهای مناطق نفتخیز جنوب.

شماره مجوز: ۱۳۹۴/۱۷۸۹

روابط عمومی شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب

WWW.NISOC.IR WWW.SHANA.IR HTTP.:/ IETS.MPORG.IR